

AHDAF

گروه سرمایه‌گذاری اهداف (سهامی عام)

Ahdaf Investment Company Publication

نشریه شرکت سرمایه‌گذاری اهداف

۱۵ بهمن ۱۴۰۴
4 February 2026

فهرست

- ۲-----مقدمه: گذار پیچیده در بازار انرژی جهانی
- ۳-----دستاوردهای هسته‌ای ایران: اهرمی برای توسعه یا تنش؟
- ۴-----نفت در ترازوی دیپلماسی: سناریوی کاهش تنش ایران و آمریکا
- ۵-----بازار گاز اروپا: جست‌وجوی مداوم برای امنیت بدون روسیه
- ۶-----تحرکات نفتی عربستان و روسیه: هماهنگی OPEC+ در سایه عدم قطعیت
- ۷-----انقلاب فناوری‌های پاک: نقش آفرینی جدید خاورمیانه در انرژی سبز
- ۸-----تحول در فولادسازی: گذار انرژی‌بر به سوی کربن‌زدایی
- ۹-----مراکز داده و فشار بر شبکه: چالش همزادی برق و بیت‌ها
- ۱۰-----ادغام‌های کلان در انرژی آمریکا: شکل‌گیری غول‌های جدید شیل
- ۱۱-----توسعه زیرساخت‌های پالایشگاهی و گازی: از ویتنام تا خلیج فارس
- ۱۲-----چشم‌انداز ۲۰۲۶: تاب‌آوری در کانون استراتژی‌ها
- ۱۳-----جمع‌بندی
- ۱۵-----منابع

بازار انرژی جهانی در آغاز ۲۰۲۶ در حالتی پیچیده و چندوجهی از تلاقی سیاست، فناوری و امنیت قرار دارد. محور اصلی نوسانات کنونی، خاورمیانه است، جایی که پیشرفت‌های هسته‌ای ایران و امکان احیای توافق هسته‌ای (برجام)، ریسک ژئوپلیتیک بازار نفت را به طور روزانه تعدیل می‌دهد. کاهش احتمالی تنش میان واشنگتن و تهران، می‌تواند "پریمیم خطر" موجود در قیمت نفت (برآوردی حدود ۵ تا ۸ دلار در هر بشکه) را حذف کرده و مسیری برای بازگشت حجم بیشتری از نفت ایران به بازارهای جهانی باز کند. این تحول به طور مستقیم بر استراتژی تولید اوپک پلاس، به ویژه مواضع بازیگرانی مانند عربستان سعودی و روسیه تأثیر خواهد گذاشت.

در سوی دیگر معادله، گذار انرژی با سرعتی دوگانه در حال پیشروی است. در حالی که سرمایه‌گذاری در پروژه‌های گاز طبیعی مایع (LNG) و انرژی‌های تجدیدپذیر به ویژه در خاورمیانه شتاب گرفته، صنایع سنتی انرژی‌بر مانند فولاد تحت فشار فزاینده برای کربن‌زدایی و بهینه‌سازی مصرف قرار دارند. این گذار در بستری از چالش‌های زیرساختی مانند فشار مراکز داده بر شبکه‌های برق و نوسانات قیمت‌گذاری گاز در اروپا رقم می‌خورد. در این بولتن، با بررسی جزئی‌ترین تحولات و ارائه تحلیل‌های کمی، مسیرهای محتمل پیشروی بازار را برای مدیران ارشد صنعت انرژی ترسیم می‌کنیم.

دستاوردهای هسته‌ای ایران: اهرمی برای توسعه یا تنش؟

ایران در آستانه نمایش بیش از ۲۰ دستاورد جدید در فناوری‌های هسته‌ای صلح‌آمیز قرار دارد که تمرکز اصلی آن بر بخش‌های پزشکی، محیط زیست و صنعت است. از جمله این دستاوردها، تولید یک رادیوداروی تخصصی برای درمان سرطان پوست و راه‌اندازی ۱۲ کلینیک درمان زخم با پلاسمای سرد در سطح ملی است. این تحولات نشان می‌دهد که ایران، علیرغم تحریم‌ها، زنجیره ارزش کامل فناوری هسته‌ای را با هزینه‌ای بالغ بر چندین میلیارد دلار در طول دو دهه گذشته توسعه داده و به دنبال نمایش کاربردهای غیرنظامی و بهبود تصویر بین‌المللی خود است.

تحلیل راهبردی: این پیشرفت‌ها یک ابزار دیپلماتیک مهم در مذاکرات آینده محسوب می‌شود. ایران با نشان دادن توانمندی در حوزه‌های های-تک و پزشکی، به دنبال افزایش قدرت چانه‌زنی و احتمالاً جلب حمایت اقتصادی برای توسعه بیشتر این بخش‌هاست. با این حال، این امر می‌تواند نگرانی‌های غربی‌ها درباره شبکه گسترده و پیشرفته دانش هسته‌ای این کشور را که قابلیت دوگانه (نظامی/غیرنظامی) دارد، تشدید کند. برای صنعت انرژی، پیشرفت ایران در فناوری‌هایی مانند لیزر و فرآیندهای دوتریوم می‌تواند در بلندمدت بر بازار ایزوتوپ‌های صنعتی و پزشکی تأثیر بگذارد.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: احتمال افزایش تمایل برخی کشورهای در حال توسعه برای همکاری فنی با ایران در حوزه پزشکی هسته‌ای وجود دارد. این موضوع می‌تواند به ایجاد کانال‌های مالی جایگزین برای ایران منجر شود، اما احتمال تشدید تحریم‌های ثانویه علیه شرکای تجاری جدید را نیز در پی دارد.

منبع: Reuters

نفت در ترازوی دیپلماسی: سناریوی کاهش تنش ایران و آمریکا

قیمت نفت برنت پس از نوسانات شدید هفته گذشته، حول ۶۶.۵ دلار در هر بشکه تثبیت شده است. این تثبیت، مستقیماً ناشی از اظهارات مقامات آمریکایی درباره «جدی بودن» مذاکرات با ایران و برنامه‌ریزی برای دور جدید گفت‌وگوها در ترکیه است. تحلیلگران بازار، ۴ تا ۸ دلار از قیمت کنونی نفت را به پریمیم خطر ژئوپلیتیک مرتبط با ایران نسبت می‌دهند. در صورت کاهش تنش، بازار خود را برای بازگشت احتمالی ۵۰۰ هزار تا ۱ میلیون بشکه در روز از نفت ایران در بازه زمانی ۶ تا ۹ ماهه آماده می‌کند.

تحلیل راهبردی: چشم‌انداز مذاکره، یک معادله چندمجهولی برای اوپک پلاس ایجاد کرده است. عربستان سعودی و روسیه که در حال حاضر تولید خود را برای حفظ قیمت‌ها مدیریت می‌کنند، ممکن است مجبور به تنظیم مجدد سهمیه‌ها در صورت افزایش عرضه ایران شوند. همزمان، توافق تجاری جدید آمریکا و هند که خرید نفت روسیه را محدود می‌کند، می‌تواند جریان‌های تجاری نفت را مجدداً تنظیم کند و فشار بیشتری بر روسیه برای یافتن خریداران جدید وارد آورد. این تغییرات، نقش بازارهای آسیایی به‌عنوان متعادل‌کننده اصلی عرضه و تقاضا را پررنگ‌تر خواهد کرد.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: با فرض مثبت بودن فضای مذاکرات، انتظار داریم پریمیم خطر ایران به تدریج از قیمت نفت خارج شود و دامنه معاملاتی برنت به ۶۰ تا ۷۰ دلار در سه ماهه اول ۲۰۲۶ محدود شود. هرگونه شکست در مذاکرات یا درگیری نظامی محدود، می‌تواند این پریمیم را به سرعت و با شدت به قیمت‌ها بازگرداند.

منبع: AP

بازار گاز اروپا: جست‌وجوی مداوم برای امنیت بدون روسیه

تصمیم اسلواکی برای تمدید ممنوعیت واردات گاز طبیعی از روسیه، علیرغم فشارهای داخلی، نشان‌دهنده عزم سیاسی اتحادیه اروپا برای کاهش وابستگی انرژی است. اروپا موفق شده سهم گاز روسیه در سبد وارداتی خود را از حدود ۴۰ درصد پیش از جنگ اوکراین به کمتر از ۱۰ درصد در پایان ۲۰۲۵ برساند. این جایگزینی عمدتاً از طریق افزایش واردات الانجی (به ویژه از آمریکا و قطر) و تقویت خطوط لوله جایگزین مانند TAP محقق شده است. با این حال، این تحول با هزینه اقتصادی سنگینی همراه بوده؛ قیمت گاز در اروپا به طور متوسط ۲ تا ۳ برابر قیمت در آمریکای شمالی است که رقابت‌پذیری صنایع انرژی‌بر اروپایی را تحت تأثیر قرار داده است.

تحلیل راهبردی: استراتژی انرژی اروپا اکنون بر دو پایه تنوع‌بخشی مبدأ و تسریع در گذار به سمت تجدیدپذیرها استوار است. سرمایه‌گذاری در تسهیلات پذیرش الانجی (FSRU) در سواحل شمالی و جنوبی اروپا ادامه دارد. کلید تاب‌آوری آینده، توسعه ذخایر زیرزمینی گاز و زیرساخت‌های هیدروژن سبز خواهد بود. در این میان، نقش قطر به عنوان بزرگترین صادرکننده الانجی جهان و آذربایجان به عنوان شریک خط لوله‌ای، بیش از پیش حیاتی شد.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: انتظار می‌رود قیمت گاز در اروپا در ۲۰۲۶ نسبت به اوج‌های بحرانی سال‌های قبل پایدارتر باشد، اما نسبت به سایر مناطق جهان کماکان با پرمیم قابل توجه معامله شود. هرگونه اختلال در جریان الانجی از هر نقطه از جهان یا زمستانی سرد، می‌تواند نوسانات شدید قیمتی را مجدداً ایجاد کند.

منبع: Reuters

تحركات نفتي عربستان و روسيه: هماهنگي OPEC+ در سايه عدم قطعيت

گزارش‌ها حاکی از تماس اخير محمد بن سلمان (ولي عهد عربستان) با ولاديمير پوتين برای بحث در مورد همکاری در بازار جهانی نفت و پيمان اوپک پلاس است. اين گفت‌وگو در شرايطی انجام می‌شود که الکساندر نوواک، معاون نخست‌وزیر روسيه، از «تعادل» در بازار نفت سخن گفته و پيش‌بینی کرده تقاضا در مارس و آوریل ۲۰۲۶ بهبود می‌یابد. با این حال، تصمیم اوپک پلاس برای تغییر ندادن سیاست تولید در مارس، نشان‌دهنده احتیاط این اتحاد در قبال عدم قطعیت‌های اقتصادی جهانی و افزایش احتمالی عرضه ایران است.

تحليل راهبردی: عربستان، به عنوان تنظیم‌کننده اصلی بازار، بین چندین اولویت مانور می‌دهد: حفظ قیمت‌ها در سطحی که بودجه‌ریزی آن (حدود ۸۰ دلار بر بشکه) را پوشش دهد، حفظ سهم بازار در رقابت با نفت شیل آمریکا و الانجی روسيه، و مدیریت رابطه استراتژیک با مسکو. روسيه نیز، با وجود مازاد سوخت داخلی، نیازمند حفظ جریان درآمدهای ارزی از نفت است. هماهنگی این دو غول نفتی، کلید ثبات کوتاه‌مدت بازار خواهد بود.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: انتظار می‌رود اوپک پلاس در نشست بعدی خود (احتمالاً در اواخر مارس)، سیاست «صبر و انتظار» را ادامه دهد. هرگونه تصمیم برای افزایش تولید، منوط به شواهد قوی از بهبود تقاضای جهانی و وضوح بیشتر در مسیر مذاکرات ایران خواهد بود.

منبع: AlJazeera

انقلاب فناوری‌های پاک: نقش‌آفرینی جدید خاورمیانه در انرژی سبز

کشورهای خلیج فارس از درآمدهای نفتی خود برای سرمایه‌گذاری عظیم در انرژی‌های تجدیدپذیر و اقتصاد هیدروژنی استفاده می‌کنند. برنامه‌هایی مانند صندوق زیرساخت انرژی پاک خاورمیانه که مورد حمایت بازیگرانی مانند عربستان و امارات است، هدف جذب سرمایه‌گذاری‌های مشترک بین‌المللی را دنبال می‌کند. امارات متحده عربی با همکاری شرکت‌هایی مانند آجیلیتی (Agility) در حال توسعه مراکز داده با کارایی انرژی بالا است که از خنک‌کنندگی طبیعی محیط بهره می‌برند. این رویکرد، الگویی برای ادغام زیرساخت دیجیتال و انرژی پایدار ارائه می‌دهد.

تحلیل راهبردی: استراتژی خاورمیانه، تغییر از صادرکننده صرف سوخت فسیلی به صادرکننده انرژی (از انواع مختلف) است. توسعه هیدروژن آبی (از گاز طبیعی با کربن‌زدایی) و هیدروژن سبز (از تجدیدپذیرها) در دستور کار قرار دارد. این کشورها با دارا بودن مزیت مقیاس، سرمایه و تابش آفتابی بالا، می‌توانند به بازیگران اصلی در زنجیره ارزش هیدروژن جهانی تبدیل شوند. سرمایه‌گذاری در فناوری جذب کربن (CCUS) نیز برای کاهش ردپای کربنی صنایع نفت، گاز و پتروشیمی کلیدی است.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: انتظار می‌رود در ۲۰۲۶ شاهد اعلام پروژه‌های بزرگ جدید هیدروژن و خورشیدی در خلیج فارس باشیم. چالش اصلی، ایجاد چارچوب‌های استاندارد بین‌المللی برای تجارت هیدروژن و تضمین مقرون به‌صرفه بودن آن در رقابت با گاز طبیعی خواهد بود.

منبع: Trading View

تحول در فولادسازی: گذار انرژی بر به سوی کربن‌زدایی

صنعت فولاد که مسئول حدود ۷ درصد از انتشار CO₂ ۲ جهان است، تحت فشار فزاینده تنظیم‌گری ها و سرمایه‌گذاران برای کربن‌زدایی قرار دارد. این موضوع به طور خاص برای ایران به عنوان یکی از تولیدکنندگان بزرگ فولاد خاورمیانه حیاتی است. ایران عمدتاً بر کوره‌های قوس الکتریکی (EAF) که وابسته به برق هستند و کوره‌های کک‌سازی متکی بر گاز طبیعی تکیه دارد. نوسانات در تامین و قیمت انرژی، سودآوری این صنعت را مستقیماً تحت تأثیر قرار می‌دهد.

تحلیل راهبردی: آینده این صنعت در گرو سه راهبرد موازی است: ۱) افزایش بهره‌وری انرژی در فرآیندهای موجود، ۲) جایگزینی تدریجی زغال‌سنگ با گاز طبیعی و در نهایت هیدروژن سبز در فرآیند احیای مستقیم (DRI)، و ۳) استفاده از فناوری جذب کربن. برای ایران، با داشتن ذخایر غنی گاز، مسیر کوتاه‌مدت منطقی، تسریع در گازیسازی فرآیندهای صنعتی و سرمایه‌گذاری در نوسازی فناوری‌های موجود است. همکاری با شرکای بین‌المللی برای انتقال فناوری‌های DRI مبتنی بر هیدروژن می‌تواند یک استراتژی بلندمدت باشد.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: فشار برای سبز شدن فولاد منجر به افزایش تفاوت قیمت بین فولاد تولیدشده با کربن بالا و فولاد کم‌کربن خواهد شد. تولیدکنندگانی که زودتر اقدام به گزارش‌دهی شفاف ردپای کربن و استفاده از انرژی‌های پاک‌تر کنند، از مزیت رقابتی در بازارهای صادراتی آینده برخوردار خواهند شد.

منبع: WorldSteel

مراکز داده و فشار بر شبکه: چالش همزادی برق و بیت‌ها

رشد انفجاری هوش مصنوعی، محاسبات ابری و بلاک‌چین، تقاضای برق مراکز داده را به طور نمایی افزایش داده است. یک مرکز داده پیشرفته می‌تواند به اندازه یک شهر متوسط برق مصرف کند. این موضوع چالش دوگانه ایجاد می‌کند: (۱) تامین حجم عظیم برق پایدار و (۲) مدیریت بار حرارتی ناشی از سرورها. پروژه‌هایی مانند همکاری وزارت انرژی امارات و اچ‌آی‌آی بر بهینه‌سازی مصرف انرژی این مراکز متمرکز است. در آمریکا نیز، پیچیدگی بازارهای برق غربی (Western Market Seams)، سرمایه‌گذاری در این بخش را با مشکل مواجه کرده است.

تحلیل راهبردی: راه‌حل، فراتر از ساخت نیروگاه‌های بیشتر است و نیازمند نوآوری در معماری انرژی است. این شامل ادغام منابع تجدیدپذیر متغیر با سیستم‌های ذخیره‌سازی باتری در مقیاس بزرگ، استفاده از خنک‌کنندگی طبیعی یا بازیافت حرارت، و استقرار راکتورهای ماژولار کوچک (SMR) برای تامین برق پایه‌بار است. مکان‌یابی مراکز داده در نزدیکی منابع انرژی تجدیدپذیر ارزان‌قیمت یا مراکز تولید برق اتمی، یک روند فزاینده خواهد بود.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: انتظار می‌رود شاهد افزایش قراردادهای خرید برق (PPA) بلندمدت مستقیم بین اپراتورهای مراکز داده و تولیدکنندگان انرژی پاک باشیم. همچنین، استانداردهای کارایی انرژی (مانند PUE) به یک معیار اجباری و رقابتی در این صنعت تبدیل خواهند شد.

منبع: TechNews

ادغام‌های کلان در انرژی آمریکا: شکل‌گیری غول‌های جدید شیل

ادغام پیشنهادی دوون انرژی (Devon Energy) و کوترا انرژی (Coterra Energy) با ارزش تقریبی ۸۰ میلیارد دلار، ادامه روند تجمیع در بخش شیل نفت آمریکا است. این ادغام با ایجاد یک شرکت غول‌پیکر با عملیات در حوضه‌های پرمین، دلاور و آنادارکو، به دنبال صرفه‌جویی در مقیاس، کاهش هزینه‌های عملیاتی و افزایش قدرت نقدینگی برای سرمایه‌گذاری در فناوری‌های حفاری کارآمدتر و حتی پروژه‌های انرژی پاک است.

تحلیل راهبردی: این ادغام نشان می‌دهد که صنعت شیل آمریکا از فاز رشد پرسرعت و مبتنی بر بدهی به فاز بلوغ و انضباط سرمایه‌گذاری وارد شد. تمرکز بر بازدهی سهامدار و جریان نقدی آزاد به جای صرفاً افزایش تولید، اولویت اصلی است. شرکت‌های ادغام‌شده بزرگ‌تر، توانایی بیشتری برای مدیریت مخاطره‌پذیری قیمت نفت و سرمایه‌گذاری در فناوری‌های کاهش انتشار متان دارند.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: انتظار می‌رود این روند ادغام در ۲۰۲۶ ادامه یابد و ۲ یا ۳ مورد بزرگ دیگر نیز رخ دهد. این تحول، رقابت‌پذیری نفت شیل آمریکا را در سطح جهانی افزایش می‌دهد و به این کشور توانایی بیشتری برای واکنش سریع به نوسانات بازار جهانی می‌بخشد.

منبع: Shell PLC

توسعه زیرساخت‌های پالایشگاهی و گازی: از ویتنام تا خلیج فارس

شرکت بین‌سون پالایش (Binh Son Refinery) ویتنام با شرکای آمریکایی تفاهم‌نامه‌هایی برای همکاری در زمینه بهبود کارایی انرژی و فناوری‌های پالایش زیستی امضا کرده است. این نشان‌دهنده تلاش کشورهای در حال توسعه آسیایی برای نوسازی زیرساخت‌های فرسوده و تطبیق با استانداردهای سوخت پاک‌تر است. در خاورمیانه، شرکت‌های بین‌المللی مانند پنتا گلوبال (Penta Global) در حال گسترش عملیات EPC خود هستند که نشان از افزایش سرمایه‌گذاری در پروژه‌های جدید پتروشیمی، گاز و پالایش در منطقه دارد.

تحلیل راهبردی: سرمایه‌گذاری در بخش میاندستی (Midstream) و پایین‌دستی (Downstream) انرژی، نشانه اطمینان به تقاضای بلندمدت برای فرآورده‌های پالایشی و پتروشیمی، به ویژه در اقتصادهای در حال رشد آسیا است. با این حال، این پروژه‌ها با چالش هزینه بالای سرمایه و فشار برای کاهش شدت کربن مواجه هستند. راه‌حل، طراحی پالایشگاه‌ها و مجتمع‌های پتروشیمی نسل جدید است که امکان ادغام با واحدهای تولید هیدروژن و جذب کربن را داشته باشند.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: رقابت برای جذب سرمایه و فناوری برای پروژه‌های نفت، گاز و پتروشیمی در خاورمیانه و آسیا تشدید می‌شود. شرکای فناوری که بتوانند راه‌حل‌های هوشمند و کم‌کربن ارائه دهند، در موقعیت بهتری قرار خواهند گرفت.

منبع: Binh Son Refinery

چشم‌انداز ۲۰۲۶: تاب‌آوری در کانون استراتژی‌ها

موضوع وبینار چشم‌انداز انرژی ۲۰۲۶: تاب‌آوری، ریسک و راه پیش‌رو که توسط یک شرکت حقوقی بین‌المللی برگزار می‌شود، به خوبی اولویت اصلی سال جاری را نشان می‌دهد: ساختن سازمان‌های انعطاف‌پذیر. این تاب‌آوری باید چندبعدی باشد: در برابر شوک‌های ژئوپلیتیک، در برابر نوسانات شدید قیمت، در برابر فشارهای تنظیم‌گری و زیستمحیطی، و در برابر تغییرات فناورانه شتابان.

تحلیل راهبردی: برای مدیران ارشد، دیگر کافی نیست صرفاً بر مدیریت هزینه یا افزایش تولید تمرکز کنند. مدیریت پرتفوی دارایی‌ها به گونه‌ای که ترکیبی از پروژه‌های کوتاه‌مدت با بازدهی سریع (مانند بهینه‌سازی عملیاتی) و پروژه‌های تحول‌آفرین بلندمدت (مانند هیدروژن یا CCUS) را دربرگیرد، ضروری است. دیجیتالیزاسیون و تحلیل داده در تمامی این بخش‌ها، از اکتشاف گرفته تا توزیع، یک عامل حیاتی برای افزایش کارایی و پیش‌بینی ریسک خواهد بود.

پیش‌بینی کوتاه‌مدت: شاهد خواهیم بود که شرکت‌های پیش‌رو در انرژی، دپارتمان‌های مستقل «تاب‌آوری استراتژیک» ایجاد می‌کنند یا تقویت می‌کنند که وظیفه سناریوسازی برای ریسک‌های مختلف و تست توانایی سازمان برای عبور از بحران را بر عهده دارند.

منبع: Energy Outlook

۲۰۲۶ برای صنعت جهانی انرژی، سال تصمیم‌گیری‌های سرنوشت‌ساز در شرایط عدم قطعیت بالا خواهد بود. محرک‌های اصلی بازار، دیگر صرفاً اصول بنیادی عرضه و تقاضا نیستند، بلکه درهم‌تنیدگی عمیق با سیاست بین‌الملل، فناوری و الزامات اقلیمی است. در کوتاه‌مدت (۶ تا ۱۲ ماه آینده)، چهار سناریوی محتمل بر اساس دو محور تنش ایران و آمریکا و رشد اقتصادی جهانی قابل ترسیم است:

۱. سناریو خوشبینانه (احتمال: ۳۰ درصد): مذاکرات ایران و آمریکا به نتیجه مثبت می‌رسد و تحریم‌های نفتی ایران به طور تدریجی و مشروط لغو می‌شود. همزمان، رشد اقتصادی جهانی (به ویژه در چین و اروپا) قوی‌تر از حد انتظار ظاهر شود. در این حالت، عرضه افزایش‌یافته ایران توسط تقاضای قوی جهانی جذب می‌شود. قیمت نفت در محدوده ۷۰ تا ۸۰ دلار تثبیت شده و فضای مناسبی برای سرمایه‌گذاری هم در پروژه‌های فسیلی کارآمد و هم در پروژه‌های انرژی پاک ایجاد می‌شود. عربستان سعودی و روسیه ممکن است تولید خود را به آرامی کاهش دهند تا از افت شدید قیمت جلوگیری کنند.

۲. سناریو احتیاطی (احتمال: ۴۰ درصد): مذاکرات با ایران به درازا می‌کشد یا به نتیجه محدودی می‌رسد که تغییر چشمگیری در جریان نفتی ایجاد نمی‌کند. رشد اقتصادی جهانی در سطح متوسط باقی می‌ماند. این سناریوی محتمل‌تر، ادامه وضعیت فعلی با نوسانات کنترل‌شده را در پی دارد. قیمت نفت در یک کانال نسبتاً باریک، حول ۶۵ تا ۷۵ دلار نوسان خواهد کرد. تمرکز اصلی اوپک پلاس بر مدیریت دقیق تولید برای جلوگیری از مازاد عرضه خواهد بود. سرمایه‌گذاری در بخش انرژی، گزینشی و معطوف به پروژه‌هایی با کمترین هزینه و کمترین کربن خواهد شد.

۳. سناریو ریسک پایین‌تر (احتمال: ۲۰ درصد): توافق جامعی با ایران حاصل می‌شود، اما همزمان رشد اقتصادی جهانی به دلیل تداوم تورم یا بحران‌های بدهی، به طور قابل توجهی ضعیف شود. در این حالت، افزایش عرضه نفت ایران با تقاضای ضعیف روبرو شده و فشار نزولی قوی بر قیمت‌ها وارد می‌کند. قیمت نفت ممکن است به حوالی ۵۵ تا ۶۵ دلار سقوط کند. این وضعیت، تضاد منافع در اوپک پلاس را تشدید می‌کند و ممکن است به «جنگ قیمت» محدود بین تولیدکنندگان کم‌هزینه منجر شود. فشار مالی بر شرکت‌های شیل آمریکا افزایش می‌یابد و روند ادغام شتاب می‌گیرد.

۴. سناریو بدبینانه (احتمال: ۱۰ درصد): مذاکرات ایران کاملاً شکست می‌خورد و تنش‌ها به درگیری نظامی محدود در خلیج فارس یا افزایش خرابکاری‌های سایبری بر زیرساخت‌های انرژی منجر شود. رشد اقتصادی نیز ضعیف باشد. این سناریوی طوفان کامل، باعث ایجاد یک شوک تورمی شدید می‌شود. قیمت نفت ممکن است به سرعت از مرز ۱۰۰ دلار عبور کند، اما این افزایش به دلیل ترس از رکود، پایدار نخواهد بود و به دنبال آن سقوط شدیدی رخ می‌دهد. بی‌ثباتی شدید در بازار، تقریباً کلیه سرمایه‌گذاری‌های جدید بلندمدت را متوقف می‌کند و امنیت انرژی در سطح جهانی را به مخاطره می‌اندازد.

راهبرد پیشنهادی برای مدیران ارشد: در مواجهه با این طیف سناریوها، رویکرد «آماده‌باش برای همه حالات» ضروری است. این به معنای:

تقویت ذخایر نقدینگی و حفظ انعطاف در ترازنامه.

تسریع در پروژه‌های بهینه‌سازی عملیاتی که در هر سناریویی بازدهی دارند.

تنوع‌بخشی جغرافیایی و فناورانه پرتفوی پروژه‌ها.

تقویت نظارت بر ریسک ژئوپلیتیک با استفاده از ابزارهای تحلیل پیشرفته.

گفت‌وگوی مستمر با سیاست‌گذاران برای کمک به شکل‌دهی چارچوب‌های تنظیم‌گری باثبات و قابل پیش‌بینی.

صنعت انرژی در یک گذار ساختاری عمیق قرار دارد. موفقیت نه با مقاومت در برابر تغییر، بلکه با پذیرش هوشمندانه عدم قطعیت و تبدیل آن به فرصت‌های استراتژیک تعریف خواهد شد.

1. Energy companies gain as investors weigh returning supply, US-Iran talks – TradingView/Reuters, ۲۰۲۶-۰۲-۰۳.
 2. Iran Set to Reveal 20 New Nuclear Achievements Soon – The Caspian Post, ۲۰۲۶-۰۲-۰۳.
 3. Oil Steadies as Investors Weigh Supply, Possible US-Iran de-Escalation – EnergyNow/Reuters, ۲۰۲۶-۰۲-۰۴.
 4. [Webinar] Energy Outlook 2026: Resilience, Risk, and the Road Ahead – JD Supra, ۲۰۲۶-۰۲-۱۲.
- تحلیل‌های تکمیلی بر اساس دانش تخصصی بازار انرژی، گزارش‌های اوپک، آژانس بین‌المللی انرژی (IEA)، و مدل‌سازی داخلی مبتنی بر داده‌های بازار.